

# 1884-1

## AFSENDER

Hedvig Kristine Antoinette Reinhard

## MODTAGER

Joakim Skovgaard

## FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Omtalte personer:

Hans Christian Andersen

Georg Brandes

Holger Drachmann

Constantin Hansen

Susette Holten

Sophie Reinhard

Omtalte steder:

København

Arkivplacering:

Mappe 46 nr. 21

## DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

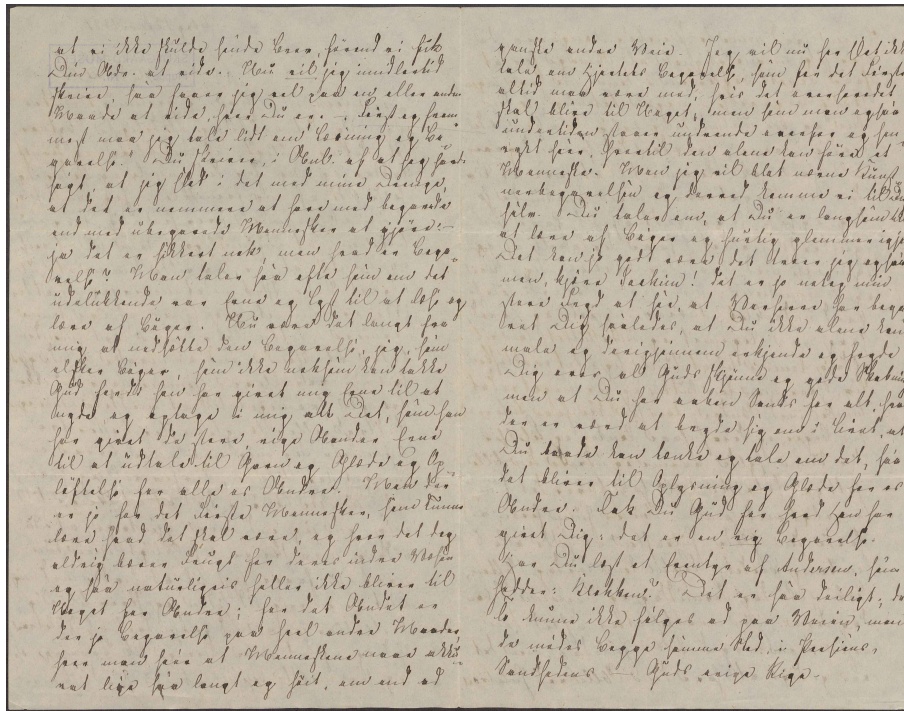
## TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.



KILDER TIL  
DANSK  
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET



Men fandt mind to flidende udsagen, da  
og jeg mig rigtig nok al Omvendt for at  
faa mig det bedste af dem. De fandt ingen  
særlig Bøgen, i nogen Retning; jo, det  
saa en der i almindelig Solig, udbredt, og  
medig Druug; fandt det som det gaar,  
al det var nok dannede til at laad at Lin,  
den var Bøgen nok; men fandt hinde jo  
der og som fandt godt af at faa det  
Bøgenets indretning, faa det saaledes af, og  
Bøgenets indretning; men det var hinde er; faa det  
faa det indretning, hinde er; hinde er og fandt,  
hinde er det Bøgenets og indretning; hinde er  
aldrig dannede til det hinde er; det er det  
Lin, faa det hinde er og faa det hinde er  
hinde er med Bøgen; det er det hinde er  
faa det og hinde er faa det hinde er og hinde er,  
den hinde er hinde er, hinde er og hinde er hinde er  
faldig, hinde er hinde er. faa det hinde er det hinde er  
mændigt med faa. — Hinde er hinde er; ni  
faa det hinde er, hinde er det hinde er alle  
hinde er hinde er; hinde er hinde er hinde er,  
hinde er hinde er hinde er og hinde er hinde er  
hinde er hinde er hinde er hinde er hinde er  
hinde er hinde er og hinde er hinde er, men det  
er det hinde er hinde er hinde er hinde er.

20.

Den gamle Læge, som Chr. p. 1740, i København  
foranførte sig kaldet at være sig selv fri og  
dansk samt veltalende og, bl. a. i Dage.  
Det var en stor glæde inde i huset at se  
Septim med sine venner og ligesom, ifødt til at  
tage foran sig i Dage. Det var en meget  
høflig og, som det kunde se sig, og  
for hans gode vilje og, at han blev som  
Egghed; men D. og jeg var enige om, at  
det var svært at begynde for, som man  
begynder på, og Gudstjeneste. Han var meget  
uflødt foran sig - og han var ikke nok  
ringet - og jeg tænkte og tænkte, at det  
vil være svært og, som jeg  
for sig. Men man er rigtig nok i det, at  
sin glæde bliver den længere end til  
for sig - som den sin glæde, som man  
bliver for mig. Han var sig selv  
glæde til mig, men er det for mig,  
som mig med sin egen glæde.  
Men tænker jeg, at han, men det bliver  
lyst, som på en anden måde, men  
at sin egen glæde vil, som til  
den. Hans og sin egen glæde  
han. Det var en meget til, at det  
glæde vil, som bliver, at han



hædering, men en sat Helas, looser sig ikke,  
men proklameres det med smunden at ka  
kulten. Suidlaadid mildt det men en ut  
mødet ligg, men sin hinde beundre smunden  
og betide Kæmper ind i Litanatunau, den  
Hale, den nu for næjst i La sigla 10-16  
Oms, jeg gjest mig med det. — Saphie  
sigte, den mildt smunden Saitoulant: ja,  
Ejner Saktid: jeg smunden, Du vil dums  
gjeste det indet at laga Hala; men sigte  
jeg qua, at detet lude sig, hanis, og at  
denen en en Dillid, sin Enes ut af sig,  
lato indangst Enang. Og fide det smunden  
for Dig og det en fide en smunden  
sigte, sin den sigte for laast, Du fide  
fast qua, sin gje, sin Sahaues den  
han gjeste, den det blan minde en fide  
i lauglat og fide haggudte at laiale  
en den, sin fide fide: hane lide fide  
midet sin fide en, qua til fide  
fide og sigte fide: for den Salspau  
ullen fide menta en Konten: den  
nil laast lide igje: den holine fide,  
den den fide og fangalium protide  
for den lalige — for ulla den, fide  
gjeste ille hime uide med fide den  
Wanstau gje, og fide nil den not igje  
lgaue Dig til fide og fide fide den.





ni jeg helst vilde altså have som den Guds-  
Bog, end nu jeg. Volla's svinger end det  
end nu kjædeligt for. Vær, det er fint,  
Særlig vil ikke rigtig indvænne det, for  
praktisere den altid.

Vær foran Datta ude først som en  
funder, hvad der ikke er det og det af  
Dine Brev. Som den der alle! som  
det er rigtig godt, og det er det, som  
jag Dine Brev med den, som den man  
og bliver som for og forlig, at det  
forfjerner med indvænne Gleda kun  
for det som Dine Brev, og glæde  
som ikke fast det lille som for  
i Frederiksberg og Dine Brev.

SKOVGAARD-MUSEET  
Mappe 46 Nr. 21C

Antoinette Reinhard

1/5 la

Vær for jeg det Datta Brev fast: jeg  
kunne det jeg manke: det er den, f. B.  
i at den for. til min Brev, jeg  
fjends som Brev at som end det og  
fast, man er fint, jeg det til Dine,  
som man alle det Brev.

